

Szerkesztőség és kiadóhivatal.
NAGYKANIZSA
 Kaszincegy. 3.
TELEFON-SZÁM 78.
 egy mellékalkomással.

A szerkesztőség által küldendőnek a szerkesztőség címére küldendő. — Kéziratok megőrzésére nem vállalkozik és azonnal lecsukott nem vesz figyelembe a szerkesztőség.

Hirdetéseket és nyitóléteket díjtalánlatot szívesen vesz fel a kiadóhivatal.

ZALA

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAB.

Helyben	Postán
hához hordva:	székhelyénél:
Egy hóra 1.20 K.	Egy hóra 1.50 K.
Negyedévre 3.50	Negyedévre 4.50
Félévre 7.00	Félévre 9.00
Egy év 14.00	Egy év 18.00

Egyes szám ára 6 fillér.

Mulatógok, béli kimutatások és magán-közelvények sorozatát 50 fillér.
 Előfizetési és reklámi ártámsítást díj 5 korona. — Közzétételnyelvének 6 korona.

XXXIX. évfolyam 45. szám.

Nagykanizsa, vasárnap 1912. február 25.

Kiadótársaság:

Zala Hirlapkiadó és Nyomda Rt.

Operáció előtt.

Nagykanizsa, február 24.

Ha olyan gyakorlott és bevált államférfi, mint gróf *Khuen-Héderváry* sem tudta még dülöre vinni a magyar politika rozszant szekerét, az már igazán szomorú jel és bizonyossága annak, hogy a miniszterelnökre kivételes feladatok várnak. Nemcsak a véderő szempontjából sajnos ez a mai vesztégység, hisz — valljuk meg — a hadsereg fejlesztése magában a magyar nemzet előtt ma nem olyan szent cél. Mi nem sürgetnök a katonai költségek újabb forrásait, eddig is alig győztük erre a célra milliókat ontani. Ámde szerencsétlen és végzetes taktika az, hogy az ország minden ereje olyan meddő ellenállási kísérletekben merdüljön ki, amelyekkel közjogi és nemzetközi helyzetünkkel járó terheinket egy sem hárihatjuk el magunktól, ellenben teljes pangásra kárhoztatjuk belső fejlődésünket. Gróf *Khuen-Héderváry* igazi nagy hivatása abban rejlik tehát, hogy a magyar parlamentárizmust kigyógyítsa krónikus impotenciájából.

Szomoruan tapasztaljuk, hogy a közönség nagy része, amely a közügyeket mindig oly éber figyelemmel kísérte, ma már az undor bizonyos nemével fordul el mindentől, ami a politikával függ össze. Ez parlamentárizmusunk csodijének

egyik előjele. S ha a helyzet nem javul, úgy nemsokára a külföld is teljesen elfordul alkotmányos életünkől és akik eddig is keveset számítottunk, a jövőben már épen semmit sem számítanánk. Az egész magyar törvényhozást nem fogják komolyan venni sem itthon, sem odakünn, ha a helyzet minél előbb és minél gyökeresebben meg nem változik.

Ugy látszik, hogy a parlamenti többségnek, a nemzeti munkapártnak a radikálizmusa lesz az orvos-ság. Magát a parlamentet kell gyökeresen megváltoztatni első sorban azzal, hogy szélesebb alapon képviselje a nemzetet, a népet s az alkotmányos élet tényezőit felrészítse és megerősítse azokkal az elemekkel, — amelyek a választói jogra érdemesek,

A választói jog-reformja: hiába, csak ez a mi válságunk tengelye s nem lesz nálunk tartós béke, nem lesz termékeny munka, míg ezt az ország megnyugtására nyélbe nem ütük. A szociáldemokraták a közel jövőben ismét hatalmas demonstrációval fogják a választójogi reformot követelni; de ugylátszik, épen jókor. Mert most már a kormány is belátja a dolog sürgősségét s a katonai kérdés elintézése után előáll a javaslattal, amely új korszak messyére viszi a régen-tévelygő Magyarországot.

Városi közgyűlés Zalaegerszezen.

Egerszeg postapalotát kap.

— Saját tudósítónktól. —

A zalaegerszegi városi képviselőtestület f. hó 22-én dr. *Korbay* Károly polgármester elnöksége alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melynek fontosabb határozatait itt közöljük.

A zalaegerszegi m. kir. posta- és távirtdi hivatal részére építendő állami épülethez szükséges telek megszerzéséhez a képviselőtestület 6000 koronát abban az esélben szavazott meg, ha a palotát a Rieger féle ház helyére épített fel az állam és a felajánlott összeget évi 2000 koronánként három éven át fizeti be.

A városi közokmányhatal kapcsolatos elmozdítvány városi kezelésbe való átvételére vonatkozó okirat kiállításra közgyűlés elhatározta, azzal a kikötéssel, hogy a város az átvett épületet csakis közegészségügyi célra használhatja fel.

A polgármester előterjesztésére a közgyűlés elhatározta, hogy kérelmezni fogja a lovassági lakotya építésére vonatkozó terveknek a honvédelmi miniszternél meglévő jóváhagyását, hogy a város az árjelést megelőbb kiirhassa. A kérvény személyes átnyújtására a közgyűlés a főispánt kéri fel.

A közszégi képviselő választók összeírására *Udvardy Ignác*, *Wapper Ignác*, *Puer István*, *Kovács László* és *Loroner József* képviselőtestületi tagokat küldje ki a közgyűlés.

Elhalálozás folytán megüresedett virilis képviselői állásra a legközelebbi póttagot az izz. hírközseget hívta be a képviselőtestület.

Nagy Z. Sándor városi mérnöknek állásáról való sajnálatos lemondását a közgyűlés sajnálattal tudomásul vette, a hivatalától február végével felment. A szimp-

tikus ifjú mérnök Nagybanyára választotta meg v. mérnöké. Egyben megbizta a polgármestert a pályázat kiírására. A mérnöki állás betöltéséig ideiglenes minőségben 1600 korona évi fizetés és 400 kor. lakbér mellett *Wassermann* Samu magánmérnököt bizták meg.

A közgyűlés tudomásul vette, hogy az állam a várossal 1912. és 1913. évekre állami borítal és huszofgyasztási adót 31.000 kor. évi összegben váltotta meg.

A rendőrség lakbérémeletét jóváhagyó törvényhatósági véghatározatot tudomásul vette a közgyűlés és az 1912-ik évi pótköltségvetésbe fogja felvenni.

Kimondotta elvileg a közgyűlés, hogy a városi téglyágyrat ez év végén lejáró szerződés után házi kezelésbe veszi.

Klosovszky Ernő volt városi mérnök kérelmét, a befizetett nyugdíj-járulékaiknak, Szombathely városi nyugdíj-alapjára leendő átutalását, a nyugdíjszabályzat értelmében nem teljesíthette.

Salamon Ferenc h. rendőrkapitány tegyelmi ügyében hozott közigazgatási bizottsági határozatot a közgyűlés tudomásul vette.

A betegsegélyzői tagságra köteles városi alkalmazottak javadalmazásának 20 hétre leendő biztosítását, a tanács előterjesztésére elhatározták.

A kanizsai szezonvég.

A farsang lételege.

Sok a kifogásolói való.

Ezen a héten véget ért a vidám farsang, mely ha nem is tartozott éppen a leg-hosszabbak közé, mégis untig elég hosszú volt ahhoz, hogy a multatnyivagy kanizsai fiatalság azon kedvre kitancolja, kimmulassa magát. Kezdődött január 6-án és tartott e hó 20-ig, huszofgyökéddig. Éppen

A Tersánczky-család.

Irtá: Halls István.

Amikor Szalamegye írónak munkásságát és életrajzát egybeállítjuk, akkor majd elfoglalja közöltük az öt megillető díszes helyet Tersánczky József doktor, aki a kanizsai járás listri orvosi állásában *Mayer Ferkónak* közvetlen elődje volt.

Pedig már ma is nagyon kevés kanizsai ember akad, aki emlékszik Tersánczkyra. Ugyisólván a szemünk láttára tűnt el egész családotul.

Tersánczky József a város első emberei közé tartozott, ki ideális életet élt végig: betegkelet gyógyított és szomorú emberre beleszagallta az élethez való bizodalmat. Ami keves szabad ideje maradt, azt olvasásra, könyvek írására, nemesített gyümölcs termelésére fordította. S ahány-szor lehetne, kíséltét szöleléjébe és a természet fölülmulhatatlan szépségében gyönyörködött.

Emellett mindenkit buzdított, hogy a természettel foglalkozzék, mert az ad egészséget, hosszú életet, és megelégedést. A magás termelő ez az arcu ember állandó mosolygásának és szelid beszédének megnyerő hatása alul senki se tudta magát kivonni. Legkevesébe az asszonyok, akik a világ teremésénél fogva mindig vonzódtak a kiváló szépségű embere-rekhez.

Tersánczkynek rendkívüli adománya volt a betegkelet vizagztalására, s talán ezért műveit mindjárt praxisa elején csodálatos gyógyításokat. Nem igen kérdegette hol

a honorárium, mert azzal nem törődött, hogyan fizetnek a páciensek. Hanem azért meggett, hogy egyetlen vizitijéért néhány kövér dísznőt hajtottak az udvarába, amint ezt a történetet a Zalában megírta a mi ragyogó tollu elbeszélőnk: *Szalai Sándor*.

A történet annyira jellemző Tersánczkyra, hogy röviden elmondom. *Szalai Sándor* örösvetéremnek meg kell bocsátani ezt a birtokháborítást!

A dolog olyanformán történt, hogy Tersánczkynek sümegi kezdő orvos korában el kellett menni egy meglőtt betyárhoz.

Persze a szemét beköltötték, és olyan romantikus módon viték el a sebesült buvó helyére, hogy ma elbizakodottan és hitetlenül mosolygunk rajta, de abban az időben elég gyakran megtörtént hasonló esemény.

Tersánczky elvégezte emberbaráti munkáját és igyekezett e felejtetni a dologt. Csakhogy az „úgy” nem maradt annyiban. Alig hogy a fagy beköszöntött, az egyik éjszakán megzörgettek Tersánczky ablakát, s a kinező orvosnak azt mondta egy alak, kit nem lehetett fölismerni a sötétben:

— Doktor ur meghoztuk a fáradsága árát! Bevittek az udvarába! Külömben pedig köszönjük az emberséget!

Az udvaron fejedelmi módon hízott serlések feküdtek, melyek nagy súlyuk miatt nem tudtak lábón állani, tehát kocsin kellett odavinni, s a házbeliek még sem hallották a szállítás zörget.

Tersánczky olyan ideálisa volt, hogy reggel mindjárt átadta a dísznőket a szol-

gábirónak, ahelyett, hogyigaz magyar szokás szerint tori csapott volna belőlük.

Ha másként nem, hát ezért az éhietlen-ségért is megérdemli Tersánczky, hogy emléke ne menjen feledésbe.

A szolgabírónál a rőt állatok egy aktia mellékletét „képeztek” egész farsangig, mikor *kiselejtették* az aktát is, meg a mellékleteket is.

Szalából és Somogyból annyi betegét szállítottak Tersánczkyhoz, hogy akárhány-s-or-fent akadt háza előtt az utcai közlekedés. Kivált a héti vásárok alkalmával, melyek az időben látogatottabbak voltak, mint ma az országos vásárok.

Mint említettem, rendez munkája mellett iragtozott is Tersánczky. Újság cikkeket csakogy, mint könyveket. Talán legnevezetesebb műve egy vastag könyv: az *Oenologia*, a szőlő művelésének, a jó bor termelésének könyve.

Aztán szünet nélkül számtalan cikkben buzdította az embereket a gyümölcs termelésre. Jó részt az ófáradóságának eredménye Szabadhegynek nemesített gyümölcsfával történt betelepítése. Bizony ez most már meglehetősen kipusztult, pedig manapság arannyal fizetik a nemes gyümölcsöt: és ez lényegesen igazolja, hogy a gyümölcs termelés gazdaságilag is kifizeti magát.

Tersánczky a kertészkelet mellett ráért mással is foglalkozni. — A tudományok

előbbre vitelen és az emberek közt való elterjesztésén munkálkodott. Azt is hirdette a többi közt, hogy mindenkinek ismernie kell sa át előideinek történetét, mert az mutatja meg az irányt, hogyan cselekedünk helyesen. „Elvész a nép, mely tudomány nélkül való!”

Ez okból maga is irt történetet: „Szabadhegy monografiáját”, mely az *Oenologia* mellett legértékesebb könyve. E könyvében sok érdekes dolog van. Megírja benne, milyen neveléses módon, milyen keservesen kellett küzdelni az uradalommal a szőlőhegy alapításakor. Lerajzolja Szabadhegy térképét. Részletesen felsorolja a hegyre ültetett gyümölcs-fajokat, s nevenként fölmentti az alapító birtokosokat.

A sokféle munkálkodás mellett sem mulasztotta el Tersánczky, hogy gondos nevelésben részesítse gyermekeit.

Három fia volt, kik a gimnáziumba jártak, de az iskolán kívül is az apa szünet nélkül foglalkozott lelkük nemesítésével. Minthogy pedig az életben okvetlenül szükséges az érvényesüléshez a kellemes megjelenés, tehát a felszelen morgas és a jó modor elajajítása végett a gyermekeket *Lakatos Sándor* „tánc és illem-oktató”-hoz is járatta sok esztendőre, mint ez akkoriban általános szokás volt.

Lakatos táncmestertől az iskola mellett volt, s ez különösen célszerűvé tette a tanárok előtt, kik kénytelenek letvén az erkölcsre is ügyelni, könnyen szemmel tarthaták, hogy miféle bölgyek járnak oda, hol a diákok táncolni tanulnak.

Lakatos különben is neveléses alakja volt az akkori kanizsai világnak. Állandóan

negyvenhat napon át volt tehát szerencsénk Karnevál ó hercegségéhez, kinek tiszteletére a különböző egyesületek és társaságok minden héten gondoskodtak néhány pompásan sikerült mulatságról. Nagy bálok, aminőket a régi jó világban láított Nagykanizsa, s amelyeken három vármegye előkelősége is meg szokott jelenni, az idén sem voltak, de annál intímber, melegebb volt a hangulat a mindegyik, még a leggyéresebb közönségtáncmulatságnak is, amit az elmúlt farsangban Nagykanizsán csak rendeztek. Különbben is, újból megállapíthatjuk, a nagy bálok végleg kimentek a divatból és a tánc, ez a nemrég még elsőrendű „kultúrtenyész” ismét egy nagy háborút vesztett ebben az esztendőben a lábánál való szórakozások ellen vívott évtizedes harcban. Egyszóval, az elmúlt kanizsai szezon mérlegét állítván össze, első sorban is annak az agóniának kétségeltelen jeleit kell feljegyezni, amelyben a bál és a tánc intézményei mind gyengébb lélegzettel vonaglanak. Kétségeltelen jele ennek az, hogy azok az előadások, hangversenyek, vagy egyéb látni és hallani valók, amik ma már minden valamire való báll feltétlen megelőznek, mindegyre nagyobb fontosságot nyerne a bálok közönsége előtt. Elsőben éppen ez utóbbiakhoz akarok a kanizsai ügyeket illetőleg néhány igen közkeletű megjegyzést fűzni.

Az elmúlt kanizsai farsangnak számos programmos mulatságára szóló meghívókat úgy küldte szét azok rendezője; hogy a meghívókban minden benne volt, éppen csak a — program nem. Megtörtént ez máskor is, nem is egyszer, hanem az idén valóságos rendszer lett e szokásból, ami ellen mind sürdűbben hangzott fel a bábla készülő, kétségeltelen igen jogos és indokolt zúgolódása. Valóságilag úgy aposztrofálták már e szokást, hogy a rendezőség zsákban akar a közönséggel macskát vásároltatni. S hogy a közönségnek e zúgolódása gyakran mennyire igazoltnak bizonyult, annak illusztrálásul elég lenne az idei mulatságok egyik-másik műsorára rámutatni (nomina sunt odiosa), — milyenségükkel. E pontnál tartva bátran kijelenthetjük, hogy volt olyan „dúsnak” jelzett műsora mulatsága a szezonnak, melynek programjával sokkal különbet lehetett volna pusztán helybeli műkedvelők segítségével létrehozni, mint amit ott „országos hírnevű” művészek produkáltak. Ez azonban mindenesetre olyan mér-

tékben jelenti műkedvelőink jelesességét, mint az ittjárt vándorművészek képeiségeinek silányosságát.

Nem mondom éppen újságot azoknak a régi panaszoknak újból való összegezésével, melyek ezidét is majd minden egyes alkalommal hallhatók voltak arról, hogy egyetlen valamire való tánc és hangversenytérmetünk és hozzátartozó helyiségei, a Polgári Egylet termei mind alkalmatlannabbakká válnak az időközönkénti rendeltetésük betöltésére. A mulató közönségnek végtelen nagy kényelmetlenségére van mindjárt az, hogy a ruhatár e helyütt oly primitív és szűkös, hogy ott nemcsak a tolongás őt minden egyes alkalommal képtelenül nagy méreteket és nemcsak a közönség bordái silynek meg ez állapotok kezdetlegességét, hanem a ruhatárba tett ruhái is, melyek mindentéle lehetetlen gyömöszölés alakjában nyerne elhelyezést e ruhatárnak nevezett kis kamrában. De még ennél is sokkal fontosabb, mert ezernyi ember életéről van benne szó, az, hogy e terem, a város legnagyobb terme, egyáltalán nem megfelelő nagyságú annak az embertömegnek befogadására, mely az ily alkalmakor a legfőbbször ellepi. Borzalmas még elképzelni is, mi lett volna akkor, ha pl. a farsang legutóbbi nagybbszabású műkedvelői előadásakor, a varázs-estélyen, a legkisebb pánik is történik, aminek előidézéshez bőven elég lehetett volna az a kis rövidzárlat, mely a szinpadon tényleg előfordult, négy villamos körtének fényt ólván ki a csodálatosképpen nyugodtan maradt közönségnek szemelátára. Minden túlzás nélkül lehet mondani, hogy az emberek százaít nyomták volna itt egyen a legkisebb veszeccelen esetén dacára a kifelé nyíló ajtóknak és az ujjában fogatosított, de teljesen elégtelen egyéb biztonsági berendezéseknek.

Lehetne még sokat írni egyéb panaszokról, melyek a rövid farsang alatt e dolgok felől garmadával jutottak hozzánk,

AZ ÖREGEM

is mindig azt mondta, hogy szeplők elűzésére, valamint linom, puha bőr és leher teint el-
érésére és megóvására nincs jobb szappan,
mint a világhírű „Steckenpferd” illómetj-
szappan. Védjegy: „Steckenpferd”, készíti
Bergmann et Co. cég Tetschen a/E. Kapható
minden gyógyszerár-, drogéria- illatszertár s
minden és szakmába vágó üzletben. Darabja
80 fillér. Hasonlóképpen csodálatosan bevált a
Bergmann-féle „M a e” illómetjkrém
fehér és linom női kézi megóvására, ennek
tubu a 70 f-ért mindenütt kapható.

Kanizsán lakott, de országos hírné-
vű táncmester volt. — S nemcsak a körmagyar,
különféle palotát, laborzót, magyar-polkát
verte bele az ifjú magyarok lábába, ha-
nem maga is szerzett nemzeti táncokat,
és a táncokában valóságos művész volt.
Könyvet is írt a táncról. („Rajta párok
táncoljunk!” cím alatt adta ki az „Öreg”
Wajdica József.)
Egyik mulatság alkalmával Lakatos azt
az általános kívánságot, mely így kezd-
dik: „Mégis huncut a német”, a Zöld-
fában olyan remekül kitáncolta, hogy az
előre értesített s óriási számban megjelent
magyarokat szűnni nem akaró rettentés
éljénzére ragadta, s olyan vehemenciával
újrajtatták meg a táncot háromszor
egymásután, hogy listenben boldogult
Szakonyi Józsi bátyánk, akinek hivatalo-
san kellett megjelenni a bálon, sehogysa
tudja elgondolni, mitől bokrosodtak meg
a jámbor bálozók.
Akkoriban pártolta az iradalmat min-
den ember. Tersánczy is megvolt ma-
gának is, gyermekeinek is minden könyvet
és minden újságot. Ezáltal a gyerekek r-
szokták az olvasásra. Jellemük szelid lett,
és gondolkozásuk becsületes.
S mikor Tersánczykért elfjött a halál,
hát minden aggodás nélkül utazott el az
emberiség jótévedjével, mert az életet nem
pocsékolta el haszontalanosságokkal, és bizo-
nosította fiait jóvilájt gondos nevelésével.
Fiai közül a legfiatalabb volt Kálmán.
Ez amikor az iskolát elvégezte, kért
nézett az emberek között, és nem ment
sehova. — Reggeltől estig a természetet
bujta.

Meghuzta magát egyik szőléjében, és
ott fényben élve szabadon munkálkodott.
Nem cserélt volna egy préposttal.
Mint hogy azonban fényességéből nem
élhet a kultur ember, s talán mert az
édes anyja is készítette, hát folyamodott
Kálmán az államhoz, hivatalért. Ki is ne-
veztek táviró tisztnek. Elfoglalta az állást,
és pár hétig kopogtatott a hivatalban. —
Csakhogy lehetetlen volt kitarítani a ret-
tenesen száraz hivatalt annak, aki már
megismerkedett a természet magasztos
nagyságával. Rövid idő alatt odahagyta
hivatalát. És boldogan sietett Szabad-
hegyre: igazi életet élni!
Néhány év alatt forradalmat harcolt
végig a proletár, majd a birtokos osztály,
végül pedig a hivatalnok sereg. Meg-
dráglott minden. — Annira néhez lón a
megéltetés, hogy Kálmánnak ismét folya-
modnia kellett hivatalért. Újra kineveztek.
Egy darabig dolgozgatott megint a rozoga
posta „pótlóban”, de most sem volt
képes kitarítani a lélekölő foglalkozást,
bárhogyan erőlködött. Le kellett köszönnie
megint. Mikor otthagyta a hivatalt, tele
szivta fűdejét friss levegővel, és kimene-
tült a kedves Szabadhegyre. — Micsoda
boldogság volt bevonulni a szegényes
hajlékba!
Azán a szőlőben áll kivételre meg-
elégedésben. A viaskóban meghuzódó ember
bizonyosan lenézett bennünket, a
ketrecben taponókat, akiket a mi bölcs
emberünk Sáfrány Károly, szelid humor-
ral de súlyos tömörséggel így jelle-
mezte: „Vagyunk, de nem élünk!”
Addig élt Kálmán remete módra, míg a

de mi megelégszünk azzal, ha egyelőre a
fentebb felhozott nagy panaszok nyerne
orvoslatát, amivel talán: a kisebb panaszok
nagy tömege önként és önmagától is
elenyészne. Erre mindenesetre sok reményt
nyújt az a sokféle szállóadóépítési és bőví-
tési terv, mely mostanában a kanizsai le-
vegőben párázik, s amelyeknek majdnem
mindegyikében van egy-egy nagyterem
létesítésének ötlete.

Az egerszegi esküdtszék.

Három ítélet.

— Saját tudósítónktól. —

A Zalaegerszegen hétfőn megkezdődött
esküdtszéki ülészek folytatásában íté-
kezett az eléje került bűnügyek felett.
Általában igen lanyha és méltányos ítéle-
tekről tudósít ottani munkatársunk. Jöfo-
mán apró-cseprő, részegemberek elkövette
esetekről van szó, hol a halálos eredmény
inkább csak véletlen, semmint célludatos
akarati műve.

Halál két deci pálinkáért.

Szerdán a rédcisi gyilkosság került tár-
gyalás alá. Annak idején részletesen fog-
laloktunk ezzel az ügygel, melyben
Kovács Molnár István állt halált okozott
súlyos testisértséssel vádolva az esküdtszék
elő. A mumori legény két társával: Hor-
váth Jánossal és Kovács Pállal a mult évi
november 27-én és a telti vásárról haza-
térve a rédcisi kocsmában nyakalta est-
től hajnalig a hegy levét. Reggeli két
órákor történt a gyilkosság. A mulató-
legények Szent János áldására 2 deci
pálinkát hozáltak az asztalra. Ezt a drága
italt pájkosságból leverte az asztalról
Vajmi Sándor mumori lakos, ki külön
társasággal mulatott ott. Ez volt a veszte.
Kovács Molnár István brutális módon állt
bozsát a tréfáért. Hatalmas késével nyakon
szurta oly elemi erővel, hogy a szeren-
csétlen ember ott a helyszínén elvérzett.
A gyilkos legény azóta fogva tartják.

Az esküdtszék elnöke Horváth Sándor;
bírák: Skoday Aurél és Sipos József;
jegyző dr. Németh Bálint.
Vádolt bevalija tettsé s részegségével,
a rossz tréfa feletti felháborodásával s
azzal védekezett, hogy ölni nem akart.
Fentemlítt barátai s még négy tanu
igazolák a fenti tényállást, melynek meg-
állapítása után az esküdtek halált okozó
testisértsére s erős felháborodásra kaplak
kérdészeket.

Dr. Szász Gerő alaposan indokolta
vádjának és dr. Grünvald Samu védő
temperamentumos s jogász érvekkel tes-
szertel védőbeszédjének meghallgatása
után az esküdtek erős felindulásban elho-
veletl halálhozkozó súlyos testisértsében
mondták ki bűnösnek a vádlottat, kit a
törvényszék ennek alapján négy évi fog-
házra ítelt.

A védő semmisségi panasszal élt.

A tekenyei legények.

Tipikus zalai bicskás virtus szülte
csülörtöki esküdtszék tárgyat. A válotka
padján Dézsenyi István, egy tekenyei
hetyke legény áll. Mult év októberében
borozás utáni hangulatban többedmagával
megtámadta s a verekedés hevében meg-
szurta Tarsoly Antalt. A szurás követ-
keztében a szerencsétlen ember vérmé-
gezést kapott s pár nap múlva meghalt.
Vádolt vizsgálati fogságban áll.

Az esküdtszék dr. Fritz József kir.
táblabíró elnökelete alatt tárgyalta az
ügyet. Bírák: Skoday Aurél és Sipos
József, jegyző: dr. Csesznák Elemér.

Vádolt tagadja a tett elkövetését s
csupán annyit ismer be, hogy bántal-
mazta Tarsoly Antalt. Ezzel szemben a
vád tanu őt jelölik meg: gyilkosként.
Viszont a védelem tanu szerint mást:
Molnár Ferencet, a vád egyútt tanuját is
látta késsel hadonászni és így nincs
vádolt bűnössége bizonyítva. Összesen
26 tanu hallgatnak ki, ugy hogy a tanu-
kijelölés estli hat órákor ért véget.

Dr. Csajághy Károly kir. ügyész ez
ügyben tartotta első vádbeszédét Zala-
egerszegen. Bemutatkozásánál jót megin-
dokolt s igazán hatásos jogászírt be-
szében vádolta meg Dézsenyi Istvánt halált
okozó súlyos testisértséssel. — Dr. Fürst
János sümei ügyvéd derekasan megfelelt
kötelességének, mikor határozás s melyen
járó beszédben kérte a minősítés enyhi-
tését, amit az esküdtszék — védő állás-
pontjának elfogadásával meg is tett. Erős

Vannak fájdalmai?

Naszanáljon Feller-féle Elsővilágot
és Feller-féle Elsővilágot, mely-
ek egyedül készítette Feller V.
Jenő udvari gyógyszerész, Stubi-
ca, Centrale 136 sz. (Zágráb.)

I. A Feller-féle Elsővilág saját tapasztalatunk
szerint fájdalomcsillapító, gyöngítő, kénye-
séget megszüntető hatású bir, gyorsan és
biztosan gyógyít csúsz, kövessét, ideggye-
séget, oldalszúrás, szagatást, influenza, fej-,
fog-, és derékfájást, szédít, bennsüti,
szemfájást, migránt, sok itt meg nem emlí-
tett betegségtől megszabadítja az embert.
A Feller-féle Elsővilágot, rekedést, nátha,
mell-és torokfájás és légzővált, vagy
hülyesélti erősödő bajok ellen is parafin
gyógyítással használják. Váldóit csak úgy,
ha minden árg a „Feller” nevet viseli.
Tiszteket kis vagy hat napra vagy
két speciális árg bennsüti, őt karona
II. Továbbá tudomására öhajjuk kéni, hogy
az emberek szrei gyomor-bajok, görce, ét-
vágytalanság, vesegés, hányás, inger, ross-
szulást, fejfájást, szédítést, gúrcsú,
aranyeres bántalmak és különböző onas-
tési szavakot ellen kitűnő és biztos sikerrel
használik a Feller-féle hányást Rabarbar-
Elsővilágot. 6 doboz bennsüti 4 koron.
Összeadjunk azonban utánatartóit és o-
mossájunk minden rendesét gondosan
Feller V. Jenő gyógyszerésznek, tudós.
Centrale 136 sz. (Zágráb.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
NAGYKANIZSA
 Kaszincegy-ú. 3.
TELEFON-SZÁM 78.
 egy mellékállomással.

A szerkesztőség által közlömények a szerkesztőség címére küldendők. — Közlömény megörzészére nem vállalkozik és szövegeket nem vezr figyelmebe a szerkesztőség.

Hirdetéseket és nyíltleveleket díjtalanul szent vezr fel a kiadóhivatal.

ZALA

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:	
Helyben	Postán
hátrépost	hátrépost
Egy hóra 1.30 K	Egy hóra 1.50 K
Negyedévre 3.50	Negyedévre 4.50
Félévre 7	Félévre 8
Egész évre 14	Egész évre 18

Egyes szám ára 6 fillér.

Mulatólapok, hírlapok, hírlapok és egyéb közlömények árszáma 50 fillér.
 Engedélyezési és nyilvántartási díj 5 korona. — Kiadóhivatalunk Zalaegerszeg 6. kerületében.

XXXIX. évfolyam 46. szám.

Nagykanizsa, kedd 1912. február 27.

Kiadóhivatalunk Zala Hiriaplakló és Nyomda Rt.

A megjavult parlamenti helyzet.

Nagykanizsa, február 26.

A Kossuth-párt szombat esti párháztározata ratifikálta a parlamenti békekötést. E határozattal a véderőreform parlamenti elintézése utjából jelentős akadályok hártultak el. A harc ugyan még tovább folyik más ellenzéki frakciók részéről, de a Kossuth párt elhatározása nagy erőbeli és erkölcsi veszteséget jelent számukra. S jelenti a küzdelem kilitásainak nagyfoku csökkenését; jelenti az égő erdőrészek elhatárolását; tehát az obstrukció tüzvészének lassu, önmagától való, vagy hideg vizsugarak alatt történendő hirtelen kialvását.

Békéről és békekötésről beszélni tulajdonképpen csak átvitt értelemben lehet, mert a függetlenségi és negyvennyolcas párt ismeretes elvi álláspontját a véderőreformokkal szemben fel nem adja, azok ellen beszélni és szavazni fog, szóval, ellenük parlamenti küzdelem folytat. Am az ellenzéki köteleesség e becsületes teljesítését egész világ választja el a parlamenti zendületől, a kisebbség államcsinyétől, amely erőszakosan megállítja a parlamenti élet szivverését és meghusítja, hogy a többség — a maga meggyőződésének megfelelő — határozatokat hozzon.

Aki tehát a függetlenségi és negyvennyolcas pártot, határozatából kifolyólag, fegyverek lerakásával, gyászos kapitulációval, sőt még rosszabbal is vádolja, gyűlöletétől és szenvedélyeitől felzaklatva, félrebeszél. Mert nem a jo-

gos és becsületes harcot szüntette be a Kossuth-párt, hanem a törvénytelen, a parlamentáris élet alapelveibe ütközött, a törvényhozás minden életnyilvánulását megakasztó, a tekintélyét és büszkeségét lejárátó. S ha valamikor az elfogulatlan utókor felbecsüli a tíz éve dúló szakadatlan — obstrukció kártevőseit, — leg-súlyosabb bűnének bizonyá: az állapítja meg, hogy a nemzet hitét megingatta a parlamentje iránt s hogy fényes tehetségű és fényes jellemű nagy magyar államférfiak alkotását annyira lejáratta, a mely állapotnak csak a forradalmi szindikalisták és a kényuri kormányzás hívei örülhetnek.

A politikai helyzet megjavulásáról beszélni talán nem vérmes reménykedés a Kossuth-párt határozata után.

A véderőjavaslatok parlamenti elintézése elé még így is elég nehézség és akadály tornyosul: Am a legnagyobb pártok béke után való vágya átragad majd a nemzet mind szélesebb rétegeire. Még az Isten háta megett fekvő, legelhagyottabb falvakban is belátják, hogy a miben oiy sok, különböző pártállású jó hazafi megegyezett az csak üdvös és áldásos lehet az országra nézve.

A Justh-párt és Polónyi még csörgetik a fegyvert. S mert eltanultak azt a régi orosz katonai vezényszózt, a mit az ellenség látára kiáltoztak oda az orosz katonának, hogy „rettentő arcot vágj”, — ők is gyilkos, vasvilla nézéssel méregetik a kormányt, a többséget, Kossuthékat és a katonai javaslatokat.

A rettentő arckifejezéstől azonban senki sem ijed meg. Ez az

oka, hogy az orosz reglementekből is kitérültek.

A harcot az eddigi erélyvel és az eddigi eszközökkel folytathatják ugyan, de hasztalanul nyulnak a siker gyümölcsei után. Vagy az ág nagyon magas, vagy a karjaik kurták: előbb-utóbb meg fognak győződni róla.

A miniszterelnök házhatózáttal kívánja utasítani a kormányt, hogy a választójogi javaslatot záros határidőben terjessze be Ha a Justh-párt csak az új választójogi megalkotását kívánja, ez a kíván-sága teljesül, mert erre a kormány szigorú kötelezettséget vállalt.

A mi pedig a javaslat tartalmát illeti, a miniszterelnök különös nyomatékkal hangoztatott két dolgot, mint a tervezett reform két fő-tételét: a választójogi lehető demok-ratizálását és a nemzeti érdekek védelmét.

Ugy veljük, ezzel a Justh-párt is megelégedhetnék.

Mert utszéli igazság, de magyar politikusok által különösen is megszívlelendő, hogy a ki sokat markol, keveset fog.

Nemsok idő múlva tapasztalni fogja ezt a még megmaradt obstrukció

Vidor Samu emléke.

A Segélygyűlet jubiláris közgyűlése.

— Saját tudósítónktól —

A Nagykanizsai Segélygyűlet Szövetkezet jubiláris közgyűléséről szóló szombati tudósításunkat ma a következőkben tesz-szük teljesse.

Dr. Szabó Zsigmond elnök megnyitván a közgyűlést, visszapillantást vetett az egylet alakulására és fejlődésére és méltatlal az alapítók érdemeit. Vázolta azt,

hogy az egylet 25 évig valószággal jót-konyasági intézmény volt, melynek sem élnöke, sem tisztviselői nem kaptak fizetést. Az intézet folyton, egyenes vonalban fejlődött s az idén, az ötven éves jubileum esztendőjében elérte fejlődésének letpontját, mert ennyi részvényess és üzletrezultalajdonosa még sohasem volt. Felhívja a figyelmet arra, hogy ma kettes jubileuma van az intézetnek, mert Rápcó Gyula ügyvéd ma tőltötte be az intézetnél vállalt ügyési tisztségének 25 éves jubileumát. Ödvözi a jubiláns, kinek érdemeit — melyeket az elnök nagy elismeréssel méltott — jegyzőkönyvben örökítenek meg.

A hatásos elnöki megnyitó után Rosenbergek Oszkár titkár előterjesztette az igazgatósági jelentést, melynek főbb adatai a következők:

A közgyűlés kétezerzszáz koronát szavazott meg jótékony célra, a következő részletekben:

Nagykanizsa város segélygyűlet részére	200 K
Izraelita hitközség segélygyűlet részére	200
Városi szegényház részére	200
Izraelita aggokháza részére	200
Róm. kath. templomalap részére	100
Népkönyha részére	100
Szeplőt Egyesület részére	100
Színházalap részére	100
Kereszt jótékony nögyület részére	100
Izraelita jótékony nögyület részére	100
Fögimn. segélygyűlet	100

Kereskedelmi iskola segélygyűlete részére	100
Tűzoltók részére	100
Elaggott iparosok menháza részére	100
Kiskanzsai polgári olvasdókr részére	75
Evangélikus reformátusok templomára	50
Ágostai hitvallású evang. nögyület részére	50
Magyar asztaltársaság részére	50
Nagykanizsai tanítói internátus alap részére	50
Nagykanizsai magántisztviselők részére	25

A szövetkezetnek az elmúlt évben 2237 tagja volt 9352 fizetlést, az idén az tagjainak tavaly 512296 kor. kölcsönt folyósítottak. A tartalékalap 31029 kor. 40

A Tersánczky-család.

Irtá: Halis István.

Tersánczky Jóska posta főoszt lett Kanizsán, de a fővárosba helyezte magát. Szülővárosában sokan ismerik, s így nem tudta eléggé távol tartani magától a közönségeset. Budapestben azonban teljesen magánosan, egészen az olvasás igényörűségének és saját világának élt.

A sok olvasás következtében pompás stílusra lett szert, s igazán kár, hogy csak egyetlen elbeszélést irt, mely a Zalai Közönségben jelent meg, s mely a folyékony előadás, csillogó humor és egyenes logika folytán ritka élvezetet szerez az olvasónak.

Azaz mégis irt valamit. Egy vaskos értekezést „A gyászt kifejező levelezésről”. Vele emléket akart állítani szülőinek. Rajongóan szeretett anyjának halálakor fogamzott meg agyában a gondolat, hogy az ember gyászt a posta is kifejezhetné. Gyászkeretül levelezőlapokat és horitókhozna forgalomba. Ez hasznot hozna az államnak, és célszerű lenne a gyászoló publikumnak.

Az értekezést ki is nyomtatta. (Buda 1904.) Ahhoz azonban éltetlen volt, hogy a miniszternek kiravazkodja a terv megvalósítását, melyért amint ezt el lehetett várt a közönséges világban kívül él Tersánczkytól semmiféle jutalmat nem kért. És meghalt anélkül, hogy könyör-gő volna az ügy megvizsgálásáért, a

könyvet pedig természetesen el sem olvasták a ministeriumban.

Vigasztalódhatunk azzal, hogy valami élelmes német majd újra feltalálja Tersánczky tervét, és szép hasznót fog huzni belőle.

Gyula volt a harmadik fiu. Ehhez fűző-dött a szülőknék legnagyobb reménye.

Főlösege táncos volt, ami igen nagy szó, mert abban az időben mindenkinék tudni kellett jól táncolni, s minden harmadik ember táncművész volt.

Gyula jogot végzett és jegyző lett a királyi lörvényszéknél.

Kellő időben letette a bírói vizsgát és folyamodott albiróságért. Akkor még nagyon kedvezőellen volt a bíróságnál az előlép-tetés, tehát érthető volt, hogy többször mellőzték a kinevezésnél.

Ugy akart magán segíteni, hogy több képesítést akart kimutatni, s ezért letette a doktorátust, ami akkor még nem volt kötelező.

Azt hitte, hogy most egyszerűen kinevezik. De nem nevezték ki. Ujra pályázott. Megint mellőzték. És ez végtelen sokszor ismétlődött.

Megunt a folytonos mellőztést és letette az ügyvédi vizsgát is. Nöde erre már bizonyosra vette a kinevezését!

Minden lörvénvába kárba vezett! A háromszoros oklevél dacára sem nevezték ki a miniszter. S mikor ez többször ismétlődött, hát ingerült lett és nagyobb önértéssel kérte érdemeinek méltatását, mintsem a miniszter a hivatalos hódolat-

tal megegyeztetetőknek találta. Persze csak azért se nevezte ki.

Tersánczky aztán még folyamodott néhány ezerszer, de mindig hiába. Végre belefáradt. Megunt a dolgot és leköszönt hivataláról.

Ügyvédi irodát nyitott Kreizler Jóska mostani irodája helyén. Eppen szemközt az akkori bírósági „palotával”. Tábláját kifüggesztette és nyugodtan várta a klien-eket.

Csakhogy hiba történt. A táblára azt iratta: „Dr. Tersánczky Gyula ügyvéd, vizsgázott bíró”. Ugy hitte joga van mind a doktor, mind az ügyvéd, mind pedig a vizsgázott bíró címéhez.

De így nem volt. Kereset indult meg ellene, az ügy megjárt minden forumot, s végül is ítélettel kötelezték, hogy a „vizsgázott bíró” címet a táblájáról véltesse le.

Tersánczky ezt boszantásnak gondolta, s elkeserült. Emiatt megferhéletlen természetű hírébe jutott. És ez előlözte egyik bíróság területéről a másikra. Vándorolt Perlakra, Győrbe, Nezséderbe.

Már teljesen meg is feledkeztünk róla. A mullok aztán az „Alsólendvai Híradó”-ban a mi földünknek, Oszeszly Viktornak, egy hosszabb cikkében ezeket a meg-indító sorokat olvastuk:

„Tersánczky Gyula előfizetést gyűjt Kebel Hullámok című versen kötetére. Tersánczky jó adag élett bölcsenéséget, a saját tapasztalatainak finom leasztrását adja a Kebel Hullámokban. Hogy sze-

münkben a könyv értéke emelkedjék, tudni kell, hogy Tersánczky Gyula nem épkezlés ember. Több mint egy évtizede igen súlyos hágerinc sorvadásban szenved. ehhez még az is járult, hogy három év előtt egy narancsbéjón megcsussván, elesett, és jobb karját két helyen elörtte. Azóta annyira munkaképtelen, hogy irni sem bír. Jámi pedig egyáltalán nem.”

Mit mondjak én ehhez? Semmitse. A Kebel Hullámok előfizetési ára 3 korona. De ahogyan én a magyart ismerem, nem nagyon fogja lötni magát, hogy elő-fizessen és a szerencsétlen embertársait pártfogolja!

Mert ha ki is dobná könyvért 3 koronát, de azt már igazán nem lehet töle ki-vánni sem, hogy postautalványt szerezzen, arra fölragasszon 10 filléres bélyeget, rá-írja: „Utalvány 3 koronáról. Dr. Tersánczky Gyula urnak Alsólendván. Előfizetési pénz a Kebel Hullámokra”, — s még a postára el is költöje a pénzt. Nem, ennyi áld-aszot nem lehet kivánni!

Tehát segíteni nem lehet olyan ideális-tán, aki verses könyvtől várja sorsa jobbra fordulását. Pedig ha ötven esztendővel hátrább volnánk, akkor egész bizodalommal lehetne fordulni a lelkes honleányokhoz, hogy bájos kacókkal vezessék el ezt a munkát, és gyűjtsenek előfizetőt. — Csakhogy világító elmaradott ember lötem én úgy látom, hogy manapság nincsenek lelkes honleányok, a már nem divat sem az önzetlenség sem a könyv-pártolás! (Vége.)